

høve vi slet ikke i og for sig at forkaste en Skat efter Ejendommenes Værdi. Der gives Midler, hvorved man kan forbedre Landstingets Forslag, saaledes at det bliver retfærdigt. Et af disse Midler vilde være, om man gik den Vej ved alle Ejendommenes Vurdering til Ejendomsskyld at fradrage et Beløb efter en opfaldende Skala. Jeg skal for at illustrere, hvad jeg herved tænker paa, nævne nogle Tal, men jeg vil, idet jeg nævner dem, udtrykkelig forvare mig imod, at det skulde være Tal, jeg bringer i Forslag, thi for at bringe Tal i Forslag, vilde det være nødvendigt at anstille ganske overordentlig grundige og vidtgaende Undersøgelser, hvortil selvfølgelig den Tid, hvori Forslaget har foreligget os, ikke har været tilstrækkelig. Jeg kunde tænke mig, at man opstillede Skalaen saaledes, at der fra de første 6000 Kr. fradrages 50 pCt., fra de næste 10,000 Kr. 33 pCt., fra de derpaa følgende 10,000 Kr. 25 pCt. og saa intet videre, saaledes at der af, hvad der gik ud over en Værdi af 26,000 Kr., intet Fradrag blev gjort. Men jeg vil, som sagt, udtrykkelig og igen forvare mig imod, at det skulde være Tal, jeg bringer i Forslag, jeg nævner dem kun for at illustrere det System, som kunde benyttes for paa dette Punkt at forbedre Landstingets Forslag. Man kunde mulig ogsaa gaa en anden Vej, den nemlig, at man ved Ejendommenes Vurdering gik ud fra den højere eller lavere Jordværdi i Ejendommene, saaledes at 1 Tønde Land ikke kom til at veje stærkere ved Vurderingen af den lille Ejendom end ved Vurderingen af den store Ejendom. Ogsaa den Vej kunde man gaa. Den vilde sikkert første Gang, Vurderingen skulde finde Sted, blive noget besværlig, men ingenlunde være uoverkommelig, og den vilde have den Fordel, at de Rettelser i Vurderingen, som maatte foregaa, hver Gang Omvurdering skulde finde Sted, vilde blive forholdsvis sjældne og smaa.

Jeg skal nu med Hensyn til hele dette System med Ejendomsskyld bemærke, at der dog vistnok, navnlig naar man vil indføre Ejendomsskyld til Staten som Bruttoskat, kan rejses Tvivl om det retfærdige deri. Tænker man sig, at en Mand har en Ejendom paa 1 Td. Hartkorn, som var 20,000 Kr. værd, vilde Skatten af denne Ejendom blive forhøjet fra maaske 50 Kr. til 150 Kr. om Aaret. Hvis det nu er en Ejendom, som er ubehæftet eller kun lidet prioriteret, har jeg i og for sig intet principmæssigt at indvende derimod, slet intet, thi en Mand, der er saaledes stillet, maa

netop antages at have en god Skatteevne. Men for hver Ejendom, hvori der ingen Prioriteter staar, vil der findes Hundreder, hvor Prioriteterne naa tæt op til Ejendommens Værdi, og i disse Tilfælde er det Spørgsmaalet, om det vil være retfærdigt uden videre med eet Slag saaledes at forhøje Mandens Skat, idet man derved i Virkeligheden kan gaa hen og tage fra ham alt, han maaske gennem mange Aars Slid er naaet til at eje. Jeg nævner dette som en yderligere Advarsel mod paa dette Omraade alt for let at gaa til Indførelse af Bruttoskatten. Naar jeg nu paa et enkelt Punkt har paavist, hvor uretfærdig og urimelig den Maalestok er, som Landstingets Forslag vil anlægge til Udfindelse af Skattegrundlaget, kan jeg ikke undlade til lige at anføre nogle andre Punkter, hvor Forslaget er fuldkommen lige saa urimeligt, ja maaske i en endnu højere Grad urimeligt. Efter Forslaget skal Ejendommenes Vurderingssum simpelt hen ikke udfindes efter deres Værdi i Handel og Vandel, saadan som den nu er, og saaledes som Ejerne kunne sælge dem, men efter den Værdi i Handel og Vandel, som de vilde have, hvis de vare fri Ejendomme. Paa hviler der en Ejendom enten en Tiende eller Arvefæsteafgift, skal Vurderingssummen efter Landstingets Forslag ikke sættes til den Sum, for hvilken Ejeren virkelig kan sælge Ejendommen, som den er, men til den Sum, hvorfor han kunde sælge den, hvis der ikke paahvilede den disse Afgifter. Med andre Ord Vurderingen skal forhøjes med disse Afgifters kapitaliserede Beløb. Efter Oplysningerne i Skattekommissionens Betænkning maa Tiendens kapitaliserede Værdi antages at være 150 Mill. Kr. Det tiendepligtige Hartkorn vil altsaa i de forskellige pro miller til Stat og Kommune efter Landstingets Forslag komme til forlods at svare: i Ejendomsskyld til Staten, beregnet efter 1,2 p. m., 180,000 Kr., i Ejendomsskyld til Sognekommunen, beregnet efter 3 p. m., 450,000 Kr. og i Ejendomsskyld til Amtskommunen, beregnet efter 2,3 p. m., 345,000 Kr., altsaa i alt 975,000 Kr. i Skat af det, som Ejerne slet ikke eje. Landstingets Flerthal har set fuldstændig rigtigt, naar det vil have Skat af Tiendens kapitaliserede Værdi, det har blot gjort sig skyldig i den uhyre Fejltagelse at lægge Skatten paa Tiendeyderne i Stedet for paa Tiendenyderne. Det rigtige vilde ubetinget have været, om man havde sagt: lad alle Ejendomme vurdere i Handel og Vandel og med de Byrder, de have, derefter beregnes